

లేఖాయణం

ఉమ యేలారి

మనిషి మనసులోని భావాలకి ప్రతి రూపం, మనసులోని మాటలకి మరోరూపం ఉత్తరాలు. కార్డు, కవరు, ఎయిర్ మెయిల్, ఇ-మెయిల్, ఎస్.ఎం.ఎస్..ఎన్సి రూపాలు మార్చుకున్నా మనిషి ఎదురుగా చెప్పలేని భావాలకి అక్షర రూపం కల్పించడం ఒక కళ..! నెలనెలకీ కొన్ని ఉత్తరాల పరంపరని ఈ నెల నుంచీ ఈ శీర్షికలో మీరు చదువుతారు. (వాసేది, అందుకునేది ఎవరైనా కావొచ్చు.. అమ్మా, నాన్న, అక్క, చెల్లి, అన్న, తమ్ముడు, వదినా, మరదలు, బావా, నేస్తం, అనామిక, ప్రేయసి.. ఎవరైనా.. ఒక్కో ఉత్తరంలో ఎన్నో భావాలు.. కనిపించని కథలు, వినిపించని మౌన రాగాలు..! రచయిత్రి ఉమ గారు, 'భావన' కలం పేరుతో <http://kristnapaksham.blogspot.com/> బ్లాగుని కూడా వ్రాస్తున్నారు.

నాన్నకు నివాళులు

కాకినాడ

25/08/1995

నాన్నా,

నేను బాగానే ఉన్నాను....నువ్వెట్లా వున్నావు? అమ్మా, శ్రీదేవి ఇంకా చిట్టిగాడు కూడా బాగానే ఉన్నారనుకుంటున్నాను. అబ్బ ఏంటి నాన్న నీ పిచ్చి కాని ఇంకా ఈ కమ్యూనికేషన్ మెరుగైన కాలంలో ఇలా పాతగా ఉత్తరాలు రాయి, విశేషాలు చెప్పు, మీ ఇంటినకాల కుక్క బాగుండా వాటి కబుర్లు రాయనేలేదు మొన్న, మన ఇంట్లోని గేద కబుర్లు అడగవేం రా అంటు నా బుర్ర తింటావు కాని గేద కబుర్లు కుక్క కబుర్లు నాకెందుకు అయ్యా?! ఏంటి నవ్వుకుంటున్నావా అయ్యా అన్నానని? ఏమో నాన్న నాకు మాత్రం ఇలా కాగితాల మీద ఉత్తరాలు రాసి పంపాలంటే నా చావుకొస్తోంది.....

నిన్న కాక మొన్న మా హాస్టల్లో నా పక్క రూం శేఖర్ గాడు డైనింగ్ రూంలో అందరం తింటుండగా మొదలు పెట్టాడు

"వురెయ్ మీకు తెలుసా కృష్ణాగాడు ఇంకా ఇంటికి ఉత్తరాలు రాసి వాళ్ళ వాళ్ళనందరిని పేరు పేరునా పిలుపులు పిలిస్తే కాని డబ్బులు రావు..... వాళ్ళ నాన్న పేరుకు agricultural director కాని మంచి పల్లెటూరి బైతు లెక్కచేస్తాడు" అని అన్నాడు...

అందరూ నా వైపు ఎంత జాలిగా చూసారో తెలుసా నా తల కొట్టేసినట్లయ్యింది, అది చెప్పడామనే వెంటనే బయటకు వచ్చి ఫోన్ చేస్తే, వివరంగా ఉత్తరంలో రాయరా కన్నా అని ఫోన్ పెట్టేసావు. ఛీ నిజంగా..... ఎందుకులే.....!?

"నువ్వు నాకు స్నేహితుడివిరా! ఎలా ఐనా రాయి ఉత్తరం, నేనేమి అనుకోను. ఉత్తరం విశేషాలతో రాయి చాలు" అంటావు అదేమంటే. నేను నా స్నేహితులకెవ్వరికి ఉత్తరాలే రాయను, హాయిలు బైలు తప్ప, ఇంకా ఏదైనా చెప్పాలంటే ఫోన్లు ఉన్నాయి కదా.

ఆ ఇక మొదలు పెట్టకు....." technology మనం అభివృద్ధిలోకి రావటానికి ఉపయోగించుకోవాలి కాని అందుమూలంగా మన మూలాలు కదల కూడదు" అని. మీ తాత ముత్తాత అలానే అనుకుంటే అందరం తాటాకుల మీదే ఘంటాలు పెట్టి రాసుకుంటు ఉండే వాళ్ళము కదా..... ఈ కాగితాలు కనిపెట్టుడెందుకు..... ఈ సిరాలతో నలుపు చేసేదేముంది?

మళ్ళీ నేను చూడలేదనుకుంటావు మొన్న అమ్మ చీరల బీరువలో కింద అరలో జాజికాయల పెట్టెలో అప్పట్లో అమ్మకు నీకు ఉత్తరం రాయటం కోసం నువ్వు కొని ఇచ్చిన గులాబి పువ్వుల letter heads & fountain pen చూసేనులే. శ్రీ చూపించింది... అది ఎప్పుడో చూసిందంటలే..మరి నువ్వు మాత్రం అప్పట్లో ఆ high technology ను ఉపయోగించుకోలేదా..... నాన్నా! ఎప్పటికప్పుడు మనం ఉన్న చోటు నుండి ఎదగాలి. ఇంకా ఉన్నతమైన ఆలోచనలే కాదు, ఆ సుఖాలు అందుకోవటానికి పరుగెత్తాలి. కాని అలా నీకులా ఉన్న ఊళ్ళోనే ఆ ఇంటి దగ్గర రైతులకు పొలంలో పురుగుల మందుల గురించి, ఆ గుర్రపు డెక్కల నివారణా పథకాల గురించి, కొబ్బరి చెట్టుకు కొంచం నీళ్ళతో ఎక్కువ దిగుబడి గురించి చెప్పిన సోదే చెప్పతు.. అలా దొడ్లో కూరగాయల పిచ్చితో శ్రీకు, అమ్మకు కూడ నీ పిచ్చి ఎక్కిస్తూ ఉంటే ఏమి ఉపయోగం చెప్పు...!?.

అసలు నువ్వు "నాకు ఉన్నది చాలు నేను చాలా సంతోషంగా ఉన్నా నేను సంపాదించినదానితో" అని 50 ఏళ్ళకే స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణ తీసుకుని ఆ పల్లెటూరికి, పెళ్ళికావలసిన దాన్నీ తీసుకుని వెళ్ళి, అలా పేడపిసుక్కుంటూ ఉండటం నాకేమి నచ్చలేదు. ఐనా నువ్వు ఎప్పుడు ఎవరు చెపితే విన్నావులే! నన్ను అంటావు "కృష్ణా నువ్వేమిరా ఇలా కంప్యూటర్స్ అంటు పరుగెడుతున్నావు తల్లి నేలను పంట పొలాలను వదిలి" అంటు.....

నేను కూడా ఆ పిచ్చి agricultural MSc చేసి ఆ చెత్త ఉద్యోగం ఏదో మొదలు పెట్టాలని నీ కోరిక అనుకుంటా. నన్ను ఇలా ఏదో ఒక రోజు పడుకునే ముందు చెప్పుకునే మాటలలో అనేస్తావు, తీరా నువ్వు అడిగాక నేను కాదనలేక చదవాలేమో అని ఇంటర్లో ఉండగానే భయపడి అమ్మ దగ్గర రోజు ఏడే వాడిని "నాకు అందరికిలా కంప్యూటర్ నేర్చుకుని అమెరికా వెళ్ళిపోవాలనుందే" అని.

ఇంకా ఎంతలే నాన్నా 2 సంవత్సరాలు చూడు... నేను Mtech కూడా పూర్తి చేసినా నా VLSE Designing తోనే Phd కూడా చెయ్యటానికి అమెరికా వెళ్ళిపోతాను. ఇంక నువ్వు అమ్మ కలిసి ప్రతి నెలా ఒకటో తారీకున వేసే పంచవర్ష ప్రణాళికకు తోడుగా వేసే monthly budgets వేయనక్కర్లేదు...హాయిగా ఎప్పుడు ఎంత కావాలంటే అంత ఖర్చుపెట్టుకోవటమే..! ఏది కావాలంటే అది కొనుక్కోవటమే..!!

నాన్న నీకేమి తెలియదు. అంతా తెలుసనుకుంటావు బావిలో కప్పల్లే.....చాలా రాసాను కాని, ఈ నెల కొంచెం పుస్తకాలు ఎక్కువ కొనాల్సి వచ్చేట్లు ఉంది ఇంకో రెండొందల రూపాయలు ఎక్కువ పంపించు. ఉండనా మరి అమ్మను, శ్రీని, చిట్టిగాడిని అడిగాను అని చెప్పు. మొన్న చిట్టిగాడు మెళ్ళో గంటతో దొడ్డి అంతా పరుగెడుతు నీ చిక్కుడు పాదుల దగ్గరకు వస్తే నువ్వు కంగారు పడట్లు కలొచ్చింది..... సరే మరి ఉండనా

ప్రేమతో,

శ్రీ కొడుకు

కృష్ణ

06/12/09

బోస్టన్.

నాన్నా,

నాలుగు వసంతాలు దరిదాపులలోకి పరుగెత్తి వచ్చాక, ప్రతి రోజు నాన్న అని పిలిపించుకోవటమే కాని, నాన్నా అని పిలవటం మనసుకు తప్ప నాలుకకు అలవాటు పోయిన ఈ రోజు నిన్ను నాన్నా అని మళ్ళీ మళ్ళీ పిలిచి, ఆగక సాగే అనంత యాత్రలోని ఘోషను

నీతో చాలా చాలా పంచుకోవాలని ఉంది. వింటావా నాన్నా? నాకు తెలుసు నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నా నీ ప్రేమ నాతో సాగే నా గుండె చప్పుడుతో కలిసి అందులోని స్పందనలను అర్థం చేసుకుంటుందనుకుంటున్నాను. మరి నువ్వు నాకు నాన్నవు కదా..... తెలివి తక్కువ ఆలోచనలతో అర్థంలేని ఆవేశాలతో బాధ పెట్టి, కలత పెట్టినప్పుడే క్షమించావు.

కిందటిసారి అమ్మ కూడా నీ దగ్గరకు వచ్చాక, ఇంక ఆ ఇల్లు.. అందులోని అనుబంధాలను ఆఖరి సారిగా పలకరిస్తూ, అన్నీ సర్దుతూ శ్రీ "అన్నయ్యా..! నువ్వు నాన్న రాసుకున్న ఉత్తరాలు" అని ఇస్తే అన్ని పనులు మానేసి ఎంతో సేపు ఆ ఉత్తరాలను చదువుతూ నా ఉనికేనే.. ఉహూ.. కాదు నా ఊపిరినే మర్చి చదివినప్పుడే అర్థం ఐంది పూర్తిగా..... నువ్వు ఎందుకు ఉత్తరాలు రాయమన్నావో! (సిద్ధార్థ దగ్గర నుంచి వాళ్ళ టీచర్ రాయించి పంపించిన మొదటి ఉత్తరం, అందులో వాడికి మా మీద ఉన్న ప్రేమ, వాడి స్నేహితుల తోటి సంబరాలనూ ఆ చిట్టి చిట్టి వంకర టింకర అక్షరాలలో కూర్చి పంపినప్పుడే మొదటిసారిగా నీ పితృత్వపు ఆనందపు ఆనవాళ్ళు నాకూ అనుభవమయ్యాయిలే.)

నా అజ్ఞానం నీ అనుభవం కలిపి రాసిన ఆ ఉత్తరాల నిండా ఎన్ని ఆలోచనలు ఎన్నెన్ని అనుభవాల పరంపరలు పరిమళాలు.... సిద్ధార్థ వచ్చి dad where have you gone? why r u crying? అని కుదుపుతుంటే అర్థం అయ్యింది జీవితాల అనుభవాలు బాధ తోనే కాదు ఆనందంతో కూడా కన్నీళ్ళ ధారలను రప్పిస్తాయి అని. వాడికి చెపితే, ఓ తాతయ్య కూడా నీతో letter writing practice చేయించారన్నమాట మా elementary school teacher Rosemary లాగా అన్నాడు.

ఎంత అనుభవరాహిత్యం నా ఉత్తరాల నిండా! అంతా నాకే తెలుసనే నా మిడిసిపాటు... నిన్ను చాలానే బాధపెట్టి ఉంటాను కదు! నీ భావాలను నా మీద రుద్దనట్టే నీ భంగపాటుని నా అభివృద్ధికి ఆటంకం కాకుండా దాచుకుని ఉంటావు. ఇంత దూరం వచ్చి వెనక్కి చూసుకుంటే అర్థం అవుతోంది నాకు.. అది అభివృద్ధి కాదు ఆలోచనా రాహిత్యం, తల తిక్కతనం..! ఏమీ సాధించాము మీరు సాధించింది మేము!? ఇంతలా పరుగులెత్తి సాధించినది.... అశాంతి.....ఆరాటం తప్ప. మొన్నీ మధ్య లక్ష్మి మాటలలో "సోనా మసూరి మరీ పెరిగిపోయాయి కృష్ణా! ఆలోచిస్తున్నా మన లోకల్ స్టోర్ బియ్యం చాలవా" అని అంటే, అనిపించింది ఏమీ సాధించాను నేను మీ నెలసరి budget ను మించి అని!? సాధించింది ఏమీ లేక పోయినా ఆ ఎదుగుదలలో (అనుకున్న ఎదుగుదలలో) కోల్పోయింది చాలానే ఉంది. ఆఖరి రోజులలో మీతో గడపలేని కాలం.. మీతో ఆ వయసులో కూడా పరుగులు పెట్టించి ఇక్కడ ఇమడలేక మా మీది ప్రేమ చంపుకోలేక మీరు సతమతమవుతుంటే, అర్థం కానట్లు.. అసలు ఆ పర్వమే మన జీవితాలలో లేనట్లు నటించి మిమ్మలను పెట్టిన ఇబ్బందులు.....తల్చుకుంటే చాలానే ఉన్నాయి..!

నాన్నా ఈ విషవలయాన్ని మేము ఛేదించగలమంటావా? ఒక అందమైన ఆరోగ్యమైన భవిష్యత్తుని నా పిల్లలకు, వాళ్ళు వాళ్ళ పిల్లలకు అందివ్వగలమంటారా? తెలియని తనంతో నేను ఛేదించిన ఆ వలయాన్ని మళ్ళీ నా తరువాతి తరాలు పూర్తి చేయగలరంటావా? వాళ్ళను ఆ దిశగా మేము నడపగలమా? జీవితంలో దేనికి విలువ నివ్వాలో, దేనిని వెనక్కి నెట్టాలో వాళ్ళకు చిన్నప్పుడే వాళ్ళను నొప్పించకుండా నేర్పగలమంటారా? మీరు మీ వంటి మీ తరం వాళ్ళందరి దీవెనల బలం మాకు తోడుంటే తప్పక సాధించగలం. దీవించు నాన్నా.. నీ అమృత హస్తంతో! ఎన్నో చాళ్ళను నాగళ్ళతో సారవంతం చేసిన నీ చేత్తో దాటెయ్యగలం దూరం ఎన్ని యోజనాలయినా!!

ఆశునయనాలతో

నీ వారసుడు

కృష్ణ

ఈ భావాలకి ప్రేరణ నిచ్చిన కవిత ఇదీ..

[Click here to read!!](#)